

Aprilo 2025

Ĝis Cent

Siège : 7, rue Major-Martin 69001 Lyon - Sur RDV mercredi de 17h30 à 20h00
Contacts : +33 (0)7 69 29 82 97 – esperantoliono@gmail.com
Sites Internet : <https://esperantolyon.org> www.esperanto-france.org

KALENDARO

Siège et Bibliothèque : sur RDV les mercredis.

Nouveaux cours en ligne niveau A2 - B1 le jeudi soir !

Cours en ligne pour débutants le lundi soir à 18h30 - COMPLET

KoToPo : "Kiel Vi" tous les derniers mardis du mois

UAICL : "Babilrondo" chaque lundi soir

KOLOFONO

Provlegita kaj korektita de Thierry TAILHADES
<https://tjerielliono.blogspot.com/>

Aŭtoro: Pascal FANTGAUTHIER - Marc-Olivier GRAZIANI

ANTAŬPAROLO

Karaj Membroj kaj Amikoj,

Koran dankon al ĉiuj, kiuj partoprenis en la jara kunveno de nia asocio! Ĉi-jare pli ol 60 % de la membroj voĉdonis – tio estas tre bona novaĵo.

Post la Ĝenerala Asembleo, la komitataro kunvenis por elekti la novan estraron. Jen la rezultoj :

Gérard Vandervelden fariĝis kasisto,
Stéphane Richard fariĝis vic-kasisto,
Neil Roberts fariĝis sekretario,
Marilou Cochard fariĝis vic-sekretariino,
kaj **Marc-Olivier Graziani** estis elektita prezidanto.

Ni jam bone preparas la jaron 2025, kaj la agadoj de nia asocio daŭras kun energio kaj entuziasmo.

La printempo jam sentblas ĉie – en la ĝardenoj, sur la balkonoj, kaj ankaŭ en nia asocio. Kiel la plantoj reekfloras, ankaŭ nia agado floras kun nova vigleco.

Ni restu kune por plifortigi Esperanton en nia regiono!

Amike,
Marc-Olivier GRAZIANI

☛ **Mia parolado legita por malfermi nian ĝeneralan asembleon** - Marc-Olivier GRAZIANI

En tiu internacia kunteksto, kiu havas pli da imperiismo, mi demandis min pri la rolo de Esperanto.

Ni ĉiuj scias en nia asocio : la unua celo de nia lingvo estas helpi justan komunikadon inter homoj de malsamaj originoj. Alivorte, Esperanto ne trudas kulturajn aŭ politikajn regulojn.

Ni povas demandi : ĉu Esperanto povas helpi fari diplomation kun egaleco, anstataŭ kun forto ?

Kompreneble, mi ne pensas naive, ke unu lingvo povas forigi la logikon de povo. La homo estas socia animalo, kun teritorio kaj potenco. Tio ne ŝanĝiĝos. Sed Esperanto memorigas nin, ke diplomatio ne devas esti batalo, sed kompreno. Ĝi estas la voĉo de nia homeco. Ni povas fari pli bonan mondon kun dialogo, ne kun batalo. Ni ne bezonas esti pli fortaj por agi kun humaneco.

En tiu kunteksto, Esperanto povas :

- **Helpas kulturen interŝanĝon sen regado.**
Tio estas la vojo de respekto.
- **Respekti naciajn identecojn sen forviŝi ilin.**
Tio estas diverseco.
- **Rifuzi la logikon de povo.** Kiel diris La Boétie : *Rezolute ne plu estu servemaj, kaj vi estos liberaj.*
- **Subteni egalan voĉon por la popoloj.** La popolo ne estas la ŝtatestro. Ekzemple, Putin ne estas Rusio, Trump ne estas Usono, Macron ne estas Francio.
- **Helpi civilan diplomation.** Ne nur inter ŝtatoj, sed ankaŭ inter homoj. Tiel oni povas pli bone kompreni problemojn, kun pluraj voĉoj, ne kun unu sola potenco.

Eĉ se Esperanto ne estas tre uzata de ŝtatoj, ĝi jam havas rolon en la civila socio. Ĝi estas grava, ĉar ĝi ofertas alian manieron paroli kun aliaj – kun respekto kaj kompreno. Estas nia tasko uzi ĝin !

Nia asocio, eĉ se loka, estas parto de tiu mondskala movado. Per niaj kursoj, renkontiĝoj kaj interŝanĝoj, ni kreas konkretajn ligilojn por neŭtrala kaj justa projekto. Gravas memori, ke ĉiu voĉo gravas. Eĉ en malgranda skalo, Esperanto estas potenca ilo por interkompreniĝo. La etaj pontoj, kiujn ni konstruas ĉi tie, estas parto de tutmonda laboro.

☛ **Dankadoj:** Karaj membroj de nia asocio,

Mi volas esprimi mian grandan dankon al ĉiuj, kiuj helpas nian asocion per sia sindediĉo kaj bonkoreco. Vi faras ĝin pli forta kaj pli bela ĉiutage.

Grandan dankon al Andréa, kiu estis prezidantino dum multaj jaroj. Ŝia energio kaj inteligenteco donis multe al nia grupo. Ŝi scias bone paroli, skribi, kaj klarigi la valoron de Esperanto. Ŝi estas la plej bona reklamilo por nia lingvo : ŝi parolas, verkas kaj instruas perfekte.

Grandan dankon ankaŭ al Stéphane, nia vic-kasisto kaj kasisto dum multaj jaroj. Li ĉiam estas helpema kaj zorgema. Li bone prizorgas la monon de la asocio. Lia laboro estas malgranda videble, sed tre grava por ĉiuj. Li klarigas ĉion kun pacienco. Li estas fidinda kaj afabla homo, kaj ni feliĉas havi lin.

Mi ankaŭ volas danki Anita, kiu estis plurfoje sekretario de nia asocio. Ŝi estas simbolo de la etiko kaj homaj valoroj de Esperanto. Ŝi estas modesta, sed tre forta. Ŝi montras, ke Esperanto ne estas nur lingvo, sed ilo por pli bona mondo. Estas honoro havi ŝin kun ni.

Mi kore dankas Marilou, kiu partoprenis en la kunvenoj de la konsilantaro. Ŝi ofte donas sian opinion, respondas al petoj, kaj zorgas pri la asocio. Ŝia helpo estas tre grava por nia vivo kiel grupo.

Mi volas ankaŭ saluti Gérard, kiu hodiaŭ transprenas la laboron de kasisto. Bela tasko ! Li konas bone nian asocion, kaj li organizas la arkivojn. Dankon, Gérard, pro via tempo kaj atento !

Fine, specialan dankon al Neil, nia tre inteligenta membro. Li scias bone uzi la komputilon kaj ankaŭ pensi profunde pri Esperanto. Li ne nur scipovas la lingvon, sed ankaŭ klarigas kial ĝi estas grava. Hodiaŭ li fariĝas nia sekretario, kaj ni ĝojas labori kun li.

Dankon al ĉiuj ! Pro via engaĝiĝo, nia asocio povas iri antaŭen, kreski kaj disvastigi Esperanton.

Vivu la internacia lingvo !

Ekstremaduro estas regiono malmulte konata en Eŭropo, proksime de Portugalio. Tio ĉi estas aŭtonoma provinco kun arbaroj, montoj kaj kampoj de olivarboj. La konstruaĵoj ofte transformas la pejzaĝon. Kvankam estas multaj lagoj kaj herbejoj, la bienoj dispelas ŝafojn, bovinojn kaj virbovojn pro transhumado.

Menciindas ankaŭ kelkaj naturparkoj.

La urbo de Cáceres estas unu el la plej belaj urboj de Hispanio. Fondita de la Romianoj, poste invadita de Araboj, la okcidenta parto de la murego estis rekonkerita de Reĝo Alfonso la 9-a de Leono en 1229.

Ekde tiu tempo, Cáceres fariĝis grava urbo, riĉiĝinta danke al la familioj de konkerantoj en Ameriko. Ili konstruis preĝejojn kaj palacojn. La vilaĝo Trujillo estas certe unu el la plej belaj vilaĝoj en Ekstremaduro, kun ronda placo. Tie naskiĝis Francisco Pizarro (oni povas viziti lian infanaĝan domon). La vilaĝo enhavas ankaŭ *alcazaba* (fortikaĵon konstruitan de Araboj). Kiel Cáceres, ĝi riĉiĝis pro la konkerantoj. La vilaĝo enhavas multajn monaĥejojn, palacojn, preĝejojn kaj ankaŭ belegan katedralon.

Ekstremaduro enhavas multajn monaĥejojn, izolitajn en naturo. La plej bela estas la Monaĥejo Guadalupe. En alia urbo nomata Quercus troviĝas monaĥejo dormejoforma. Ĝi estis la loĝejo de Reĝo Filipo post lia abdiko. Ĝi posedas belajn ĝardenojn kaj du klostrojn. La monaĥejo Palancia, proksime de Plasencia, situas en tre roka loko. Ĝi estas la plej malgranda monaĥejo de la mondo, kun nur tri monaĥoj. Ĝi estis fondita en 1500. En la malgranda manĝejo ne estas tablo, sed nur ŝtona seĝo. La monaĥoj dormas en malgrandaj ĉambroj. La fondinto, Sankta Petro de Alcantara, estis dominikano. Oni diras, ke li dormis sidante sur ŝtona seĝo en tre malgranda ĉambro. La preĝejo estas tre simpla kaj modesta. Ĝi neniam havis pli ol dek monaĥojn.

Ekstremaduro enhavas multajn belajn malgrandajn vilaĝojn, kie la vivado estas agrabla, kiel Almaraz kaj Alcántara. La du urboj Zafra kaj Plasencia situas proksime unu de la alia. Zafra enhavas unu el la plej belaj *paradores* (historia monumento transformita en hotelo), kiu antaŭe estis kastelo.

Plasencia posedas tre belegan katedralon, kaj la *parador* tie situas en eksa monaĥejo.

La ĉefa placo estas belega, kun tre bonaj restoracioj. Unufoje semajne okazas bazaro kun altkvalitaj produktoj.

Ekstremaduro estas regiono agrikultura, ankaŭ konata pro sia gastronomio. Oni konas tie la plej bonan ŝinkon de Eŭropo. Ĝenerale, ĝi estas regiono modesta. La homoj estas tre afablaj kaj tre gastemaj. Tio estas la parto de Hispanio kiun multaj preferas.